

eller nu fastsatte Grænse for Kjøbstadgrunden, blive optaget i Foreningen. Men dette Hus, der ligger indenfor Kjøbstadgrunden, og som har Jord — der er nemlig mangfoldige Huse paa Kjøbstadgrund, der ogsaa have Jordlod — kan ikke komme i Betragtning. Det forekommer mig, af der burde søies til det subsidiaire Forslag, at ikke blot de nuværende Ciere af Huse paa Kjøbstadgrunden kunne blive optagne i Foreningen, men de ville ogsaa vedblive at være Medlemmer af Foreningen, selv om deres Eiendomme ved en Forandring af Vedtægten kom til at ligge paa Kjøbstadens Grund, og dernæst, at det skulde tillades ogsaa Ciere af Huse paa Kjøbstadens Grund, naar der hører en Jordlod til, at kunne blive optagne i Foreningen. Det vilde forekomme mig at være meget rimeligt og fornuftigt; thi det forekommer mig at smage noget ramt, at Kjøbstadhuuse, der have Jordtilliggende, skulde være udelukkede. Jeg skal henstille, om det subsidiaire Forslag ikke kunde faae en saadan fylldigere og mere paalidelig Affattelse for alle senere eventuelle Tilfældes Skyld. For Dieblikket ligger der jo ikke Andet for til Afstemning end dette. Jeg skulde, som sagt, høiligt have ønsket, om man, og navnlig den meget ærede Minister, der naturligvis har mange Oplysninger i saa Henseende til sin Naadighed, vilde have benyttet Leiligheden til at gjøre det godt igjen, som man ved Vedtagelsen af Lovforslaget i sin Tid forjæmte eller ubfattede ligeoverfor Kjøbstæderne.

Scharling: Jeg skal tillade mig at bemærke ligeoverfor den sidste ærede Taler, at jeg rigtignok tror, at naar det hedder i det omhandlede Forslag, at ogsaa Ciere af Huse paa Kjøbstadgrunden kunne optages i de nævnte Foreninger, ligger deri tilstrækkelig, at naar de engang ere blevne Medlemmer af Foreningen, vedblive de at være det, selv om der sker Forandringer, som de ikke have nogen som helst Indflydelse paa, med Hensyn til, hvor Bygrænsen trækkes. Derimod vil en saadan eventuel Forandring naturligvis have til Følge, at de Ciere, hvis Eiendomme ere komne til at ligge paa Kjøbstadens Grund, og som ikke ere blevne optagne i Foreningen, ikke længer ville kunne blive det; men jeg tror rigtignok, at det er overflødig at sætte nogen udtrykkelig Bestemmelse om, at naar de engang ere optagne, saa kunne de blive deri, selv om der ogsaa sker en saadan Forandring.

B. Holm: Jeg forstaaer ikke rigtig den Anse, som blev reist af de ærede Medlemmer for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev) imod det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), thi for det Første kunde det selvfølgelig ikke være Forslagsstillerens Opgave at stille Forslag om Andet end det, de isølge deres Sagtagelser vare komne til at se som Mangler,

der klæbede ved de bestaaende Kreditforeninger, og naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds anføede over, at Ministeren ikke havde indbragt dette Forslag, saa er jo Grunden til, at Forslagsstillerne have indbragt det, kun den, at de faae, at der var Krang dertil, medens Ministeren ikke synes at have havt denne Opfattelse, og saa er der dog virkelig ikke nogen Grund til at bebreide Ministeren, at han tiltræder Forslaget. Det synes jeg, er en utidig Bebreidelse af rette baade mod Forslagsstillerne og mod Ministeren. Men dernæst forekommer den Bemærkning, som kom fra de nævnte Herrer imod vort Standpunkt overfor Kjøbstæderne, mig at være ligesaa ubegrundet, thi det, der stete, da dette Forslag sidste Gang blev behandlet, var, at man udtalte, at forsaavidt man antog, at der var Krang i Kjøbstæderne til at faae en lignende Forening, var man villig fra alle Sider til at oprette en saadan Forening, og den høitærede Minister lod som en Følge deraf spørge i alle Byer, om man mente der at trænge til en saadan Forening; men han fik saa at sige enstemmig til Svar, at man ikke mente, at der var Krang til en saadan Forening. Nu at komme med en Bebreidelse til os eller Ministeren for, at man ikke er kommen med Forslag til en saadan Forening, synes jeg, vilde være det Samme som at bebreide sig selv, at man ikke har indbragt et saadant Forslag. Bebreidelsen maa ramme ligesaa godt de ærede Medlemmer selv, der komme med denne Kritik, som det rammer os og Ministeren. Dersom de tro, at der er Krang til en saadan Forening, hvorfor ere de da ikke komne med et Forslag til Oprettelse af en saadan Kjøbstadkreditforening af saamme Bestaffenhed som de oprettede Husmandskreditforeninger? (Ingerslev: Vi ville have Kjøbstadeiendommene med ind i Husmandskreditforeningerne!) Det passer ikke. Men naar det ærede Medlem siger, at han vil have disse Eiendomme med ind i Husmandskreditforeningerne, vilde det gøre mig for vidt at anføre alle de Grunde, hvorfor dette ikke passer, men blandt Andet forholder Sagen sig jo saaledes, at Huse uden Jord paa Landet ikke stige og falde paa samme Maade som i Byerne. (Ingerslev: Jo de gjøre!) Det er ikke rigtig. I de Byer, som ere i Optoimst, ville Husleilighederne altid stige, men i de Byer, som gaa tilbage, falder Eiendommenes Værdi i ganske overordentlig høi Grad. Jeg har ikke saa lidt Erfaring i saa Henseende fra min egen Valgkreds, nemlig fra Ribe. Det er en By, som ikke har den Glæde at gaa fremad, og der kan man iagttage den Mærkelighed, at hver Gang der nu sælges en Eiendom, sker det næsten til Spotpris. Nylig blev der saaledes solgt en grundmuret Eiendom til to Familier for 200 Kr. Men den egentlige Grund, tror jeg, til, at man ikke trænger til en Kreditforening af samme Bestaffenhed i Byerne, er den, at man der altid kan faae Penge i Sparekassen. Jeg har